

Kocour se schoulil na Tvůj klín - Hapka Petr

1. Kocour se schoulil na tvůj klín,
u nohou spí ti dalmatin
v pozicích lvů co zdobí banku,
i sama noc má na kahánku,
jen ty se ještě ještě bráníš spánku
a síle starých vín.

2. Jak dlouho to však vydržíš,
už na kostele zlatné kříž,
ne ani jeho svatá záře
nenajde důlek do polštáře,
natož pak obrys mužské tváře
a ty to dobře víš.

R: Má krásko s přetěžkými víčky,
snad je tvůj rytíř na cestách,
snad si tvou krajku od spodničky
stírá prach
na cestách.

3. Až přes řeku a do strání
se rozléhá tvé volání
i Jonáš ve velrybím břiše
by tvoje slova musel slyšet,
vždyť voláš tišeji než tiše,
kdo se ti ubráni?

4. Vidíš však nebo nevidíš,
jak na kostele zlatné kříž,
ani ta jeho svatá záře
nenajde důlek do polštáře,
natožpak obrys mužské tváře
a den je blíž a blíž.

R: Má krásko s přetěžkými víčky,
kývou se, kývou misky vah,
na jedné krajce od spodničky,
na druhé, na druhé
víří prach.

5*. I ve zvířeném prachu cest
vidím tě lampu k oknu nést,
tvá silueta ale bledne,
kdo pohledne, už nedohlédne

